

S. Andreas - 28ste Zondag door het Jaar - 10 oktober 2015

Inleiding. “Verkoop wat je bezit”, horen we Jezus zeggen in het evangelie van vandaag. Verkopen, uit handen geven, dat is moeilijk voor ons mensen. Alles zelf in handen houden, ons leven veilig stellen met geld en goed, met aanzien en macht, dat is wat we graag willen. “Maar Jezus zegt: “als je op die manier je leven wilt winnen, zou je het wel eens kunnen verliezen.”

Preek:

Iemand vraagt aan Jezus: ‘wat moet ik nog meer doen om deel te krijgen aan het eeuwig leven?’ Met andere woorden: wat moet ik nog meer doen om mijn leven kwaliteit te geven? Ik doe immers alles wat ik meen te moeten doen’. Jezus antwoordt hem: ‘het ontbreekt jou aan één ding’. De man ging weg, het was teveel gevraagd.

In gedachte loop ik naar de man toe en ga een gesprek met hem aan: Beste man, mag ik je wat vragen. Hoe kwam jij er eigenlijk toe om naar Jezus te gaan? Je meende immers dat je goed leefde en dan is het toch prima? Toch was je blijkbaar niet zo zeker van jezelf. Ik moet zeggen: ik vind jouw vraag wel actueel, ook vandaag nog. Ook wij hebben heel veel, en kunnen van alles, en toch lijkt ons leven vaak leeg en doelloos. Diep in ons leeft ook de vraag naar kwaliteit van leven, naar leven volop, en wij voelen ook dat dit niet echt iets met geld en bezit te maken heeft. Dat is ook het antwoord van Jezus aan de man in het evangelie. Juist dáár waar mensen doorgaans hun geluk zoeken (in rijkdom, macht en status), dáár is het niet te vinden, zegt hij. Maar dat is moeilijk, als je veel hebt. Ja, de vraag van de man is en blijft actueel. Er is wijsheid voor nodig, zegt de eerste lezing, om dát in te zien.

Drie jaar geleden was een meisje van 14 jaar in het nieuws, Malala Yousufzai in Pakistan. Zij was bekend geworden, doordat zij zich openlijk uitsprak tegen de Taliban en hun verbod op onderwijs voor meisjes. Op weg van school naar huis werd zij, in de bus, door het hoofd geschoten door een Talibanstrijder. Ze was zwaar gewond, voor haar leven werd gevreesd, maar ze heeft het overleefd en gaat moedig

door met haar strijd voor rechten voor meisjes/vrouwen. Niet slechts bezit zet zij op het spel, maar haar eigen leven. Er is wijsheid voor nodig om haar te begrijpen, haar durf en moed.

Denkend aan wat de man in het evangelie niet klaar kreeg..... denkend aan wat Malala wèl klaar kreeg, kijk ik naar mezelf, naar ons. Wij willen een groep mensen zijn, die hier en nu beantwoorden aan wat God van ons verwacht, die zijn boodschap uitstralen. Niet een groep, waarin bezit en macht een rol spelen, waarin de een zijn/haar positie gebruikt om de baas over de ander te spelen; dat gebeurt al genoeg daarbuiten. Wij willen deze wereld omgekeerd, als broeders/ zusters met elkaar omgaan. Dat is het visioen van Jezus; hij noemt dat het rijk Gods op aarde. Hij sprak er continu over en heeft het beleefd; altijd liet Hij de ander in zijn/haar waarde; altijd beschermde Hij de ander tegen misbruik van macht, tegen kleinering, tegen uitbuiting; altijd stond Hij aan de kant van de kleinen, de armen, die in de grote wereld niet gezien worden en nauwelijks meetellen. Hij wist goed dat zijn houding lijden ging betekenen, maar hij trotseerde dat.

Als zijn volgelingen willen wij, getuigen van Hem..... net zoals Hij, aan de zijde staan van de kleine mensen vandaag, ons gezamenlijk verantwoordelijk weten om kwaliteit van leven in te brengen in onze wereld vandaag. Getuigen van Hem, hoe doen we dat? Zou dat niet betekenen: hierbinnen beginnen? hierbinnen geen steken laten vallen, en van onze fouten leren? Zou dat niet betekenen elkaar steunen, elkaar durven corrigeren en bijsturen? Wij kunnen immers zijn boodschap niet uitdragen, tenzij wij ze zelf beleven en waarmaken in eigen kring. Zijn boodschap beklijft pas, als wijzelf goed met elkaar omgaan, als broeders en zusters, zoals Hem dat voor ogen staat. Dán pas zal, dunkt me, wat wij hierbinnen samen vieren, vruchtbaar worden naar buiten; dan pas zal wat wij hierbinnen vieren uitstraling hebben en bijdragen aan de realisering van die mooiere wereld, het rijk Gods op aarde. Wij blijven geloven dat het kan, dat het geen utopie is. 'Reiziger, er is geen weg; al gaande wordt de weg gebaad' is een gezegde van de Spaanse dichter Machado. Laten we het maar gewoon proberen elke dag,... er niet van weg lopen.